

[Niels Anker Kofoed]

husker de fleste, men der er måske nogle, der ønsker at glemme argumentationen fra den tid – men jeg skal bare kort minde om, at jeg på venstres vegne i december 1979 gav udtryk for forbavelse over, at man foretog disse indgreb. Jeg gav udtryk for det, fordi de beregninger, man havde fra jordbrugsøkonomisk institut fra november måned, klart viste en tendens til, at indtjeningen i landbruget ville falde også i 1980, efter at der havde været nedgang i 1979.

På denne baggrund kunne vi ikke forstå, hvorfor regeringen ønskede at føre en særpolitik over for landbruget, som tappede landbrugserhvervet for nogen kapital. Den eneste forklaring, vi kan give på denne holdning, må være det, man kalder fordelingspolitik inden for socialdemokratiet, at når nogle får byrder, så skal alle andre også have byrder. Det vil sige, at man fordeler nogle problemer, for hvis lønmodtagerne skal holde tilbage, så skal alle holde tilbage. Konsekvensen er, at når lønmodtagerne skal holde tilbage med 3 dyrtidsportioner, så skal man ofre en halv snes tusind arbejdspladser inden for landbrugssektoren. Det er jo det, der bliver konsekvensen af den politik, man førte over for landbrugserhvervet i december.

Når landbruget kunne få ca. 1,4 mia kr. i bruttoindkomst på grund af devalueringen, må vi huske på, at hvis man så trækker de penge ud, så mangler de, og de penge, der mangler, lad os sige 1 mia kr., svarer til, at der falder 7.000–8.000 arbejdspladser væk inden for landbruget i løbet af et års tid. Det er altså det, man kalder fordelingspolitik. Vi kan ikke rigtig forstå, at fordelingspolitikken skal have disse konsekvenser, for hvis man skal rette op på landets økonomiske situation, må man skabe nogle arbejdspladser, så man kan få mere produktion og dermed mere salg.

Det er baggrunden for vores beslutningsforslag. Nu er der kommet andre tal på bordet, også fra landbrugsministeriets eget institut, der viser, så vidt jeg kan se, at den devalueringsevinst, som landbrugsministeren sagde i december var på omkring 800 mill. kr., er ca. 0. Jeg vil ikke sige, at den nøjagtig er 0, men om den er 0 eller 100 mill. kr., er for så vidt ligegyldigt i den forbindelse. Det viser bare, at det er mere end 1 mia kr., der trækkes ud af landbrugssektoren i en situation, hvor landbrugssektoren mangler kapital

til at gå fremad og også til at dække den manko, de har i øjeblikket.

Det, der er farligt i denne situation, er, at man efter en nedgang i indkomsterne i 1979 også forventer nedgang i indkomsterne i 1980. To års nedgang i indtægterne i et hvilket som helst erhverv vil få nogle uheldige konsekvenser. Den første reaktion bliver selvfølgelig, at man reber sejlene og forsøger at konsolidere sig så godt som muligt. Der bliver i hvert fald ikke foretaget nye anstrengelser for at gå stærkere fremad, for man skal jo dække den manglende indtægt, som fremkommer herved.

Når jeg er gået så langt, vil jeg sige, at jeg siger tak til landbrugsministeren for hans svar på vores beslutningsforslag. Jeg synes, det var holdt i en moderat tone, som skulle gøre det muligt, at vi kan forhandle os frem til en fornuftig løsning af disse ting. Jeg hæftede mig især ved, at landbrugsministeren sagde, at han havde forståelse for disse problemer, men det var svært at løse dem af økonomiske grunde. Det er nok dér, vi ser forskelligt på tingene. Vi erkender, at den økonomiske situation er anspændt, men hvis man skal rette op på en økonomi, bliver man nødt til at yde noget, også økonomisk. Det er i hvert fald ikke rigtigt at sige, at vi ikke kan rette op på denne situation, fordi økonomien er ringe. Hvis vi holder tilbage, bliver økonomien endnu ringere. Jeg håber, vi kan uddybe det nærmere i udvalget, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Må jeg for øvrigt sige, at under en del af ordførertalerne kunne jeg ligesom se, at der var lidt manglende forståelse for landbrugsproblemer. Jeg er lidt forbavset over, at den socialdemokratiske gruppe har været så ringe repræsenteret. Jeg synes, der havde været behov for, at den socialdemokratiske gruppe også overværede nogle landbrugspolitiske debatter, for jeg kan forstå på den landbrugspolitiske debat i Danmark, at der er en fantastisk forståelseskluft. Derfor smider man en masse skidt i hovedet på hinanden, fordi man ikke forstår hinandens problemer. Jeg synes, at forståelsen i visse socialdemokratiske kredse nærmest er fantastisk ringe, og at den reelt har sin baggrund i manglende viden. Jeg tror, det havde hjulpet også på landbrugsministerens situation, hvis han havde fået lidt mere forståelse i sin egen gruppe for disse ting.